

Р Е Ш Е Н И Е

№ 300

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 19 март 2104 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №120 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от БАСЕЙНОВА ДИРЕКЦИЯ ЗАПАДНОБЕЛОМОРСКИ РАЙОН - БЛАГОЕВГРАД против решение №1388 от 06.01.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1706 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) №ПО-02-57 от 11.10.2013 г. на Директора на Басейнова дирекция Западнобеломорски район (БДЗБР) - Благоевград, издадено срещу „*****“ ООД, ЕИК *****, седалище и адрес на управление: гр. Перник, кв. *****, ул. Средец № **, представлявано от К. М. К. - управител, като за нарушение по чл. 46, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Закона за водите (ЗВ) във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 2 от ЗВ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Жалбоподателят възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция за допуснато в производството по налагане на административно наказание съществено процесуално нарушение, касателно връчването на съставения акт на пълномощник на дружеството, като заявява, че последният е действал на основата на изрично пълномощно, с право да извършва от името и за сметка на наказаното дружество всички действия пред административнонаказващия орган. На посочените основания от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, но и да реши делото по същество като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява надлежно от ст. инспектор Апостолова - правоспособен юрист, която поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД, гр. Перник пред съда не изпраща представител. В писмени бележки, отправени до касационната инстанция по повод жалбата, управителят на „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД – гр. Перник възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и атакуваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба, подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, е процесуално допустима. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Разгледана по същество е жалбата е основателна.

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, е приел от фактическа страна, че на 12.09.2013 г. при извършена от служители на БДЗБР – Благоевград проверка по повод писмо от РИОСВ – Перник, в обект на контрол – градска пречиствателна станция за отпадъчни води (ГПСОВ) в гр. Батановци, община Перник, било установено, че ГПСОВ работи, като се извършва пречистване на битови и промишлени отпадъчни води. Установено е, че заустването на пречистените отпадъчни води се извършва непосредствено след изхода на ГПСОВ в р. Струма, по открит бетонов канал, без разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, издадено по реда на ЗВ. За така установеното на 20.09.2013 г., със съставяне на акт за нарушение (АУАН) срещу „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд при извършената проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективизирали същото, установил от правна страна, че в същото е допуснато съществено процесуално нарушение, състоящо се в съставяне, предявяване и връчване на процесния АУАН на лицето Милчо Николов Кольковски – пълномощник на дружеството. Това действие районният съд е приел за несъответно на принципа заложен в чл.

24, ал. 1 от ЗАНН, несъобразено с правилото по чл. 40, ал. 1 на ЗАНН и необосновано с наличие на предпоставка за съставяне на акт в условието на чл. 40, ал. 2 на ЗАНН. На посоченото основание процесното НП е отменено без спорът да бъде разгледан в неговото същество.

Административен съд – Перник не споделя позицията на първата съдебна инстанция и в тази връзка намира основателни оплакванията на жалбоподателя.

Законът за административните нарушения и наказания съдържа абсолютни правила и изисква строга формалност относно реда за поставяне начало и водене на производствата за налагане на административни наказания, категорични във връзка с необходимостта от лично възприемане на действията на актосъставителите от нарушителите – физически лица, свързани с правото на последните да възразяват и да се защитят своевременно срещу предявяваното им административнонаказателно „обвинение“. Като изключение от правилото на чл. 24, ал. 1 на ЗАНН обаче, е предвидена възможност за носене на административнонаказателна отговорност, обективна и безвиновна, и от юридически лица (ЮЛ) и еднолични търговци (ЕТ). Следователно законът позволява, включително и начало на производство по налагане на административни наказания за неизпълнени към държавата задължения, да бъде давано със акт, съставян в присъствието на, предявяван и връчван, на представляващия ЮЛ или ЕТ, като същевременно не въвежда ограничение за вида на представителството в посочения случай. Съдържащата се в чл. 83, ал. 1 на ЗАНН възможност за носене на административнонаказателна отговорност от ЮЛ и ЕТ, предполага посредством представителство по закон, действия от името и за сметка на ЮЛ или ЕТ да извършва техният законен представител. Следователно ЗАНН допуска представителството в хипотезата на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, без да указва изрично какъв следва да е начина на неговото учредяване. От което следва, че е възможно както законовото представителство, така и представителство учредено по волята на законовия представител на дружеството, по силата на пълномощно, от което изрично и ясно да личи волята на последния, процесуални действия да извършва конкретно посочено дееспособно физическо лице от името и за сметка на ЮЛ или ЕТ в административнонаказателно производство. Такъв е и настоящият случай видно от представено по преписката пълномощно.

Предвид горното касационния съд не смята да е налице соченото от първата съдебна инстанция съществено процесуално нарушение, послужило като единствено основание за отмяна на обжалваното НП. В тази връзка не се приема оплакването на жалбоподателя, че връчването на акта на пълномощник на дружеството е съществено процесуално нарушение. Изложеното в писмените бележки от управителя на дружеството съдът приема единствено за защитна теза, като не приема, че представеното по делото пълномощно е само за „получаване“ на АУАН, както и че К. е подписал акта в качество „нарушител“, тъй като в същия изрично е отбелязано, че положеният от М. К подпис е в качество „пълномощник“ на нарушителя. За прецизност ще се отбележи, което е във връзка и с горните мотиви, че действително съгласно цитирания в писмените бележки – отговор

по касационната жалба, текст на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН, за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Последното не означава обаче, че същите могат да бъдат наказани, без наличие в специалния закон на конкретен състав на административно нарушение, в който са посочени като административнонаказателно отговорни лица, както и без наличие на данни за виновно извършено деяние – било то умишлено или непредпазливо, тъй като в случая отговорността няма да е обективна и безвиновна. В случая субект на разрешителното за водоползване е именно наказаното дружество, тъй като нарушението е извършено по повод осъществяваната от него дейност.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено. Необсъдени от съда са останали представените относими доказателства и въз основа на тях в мотивите на съдебния акт липсват направени конкретни фактически и правни изводи. При липсата на установявания по фактите в атакувания съдебен акт касационната инстанция е пречатствана да осъществи проверка за неговата материална законосъобразност, поради което и с оглед съдържащата се в чл. 220 от АПК забрана за фактически установявания, както и предвид факта, че решаването на делото по същество за първи път от касационна инстанция би лишило страните по спора от правото им да получат съдебна защита в двуинстанционно производство, обжалваното решение следва да се отмени и делото да се върне на районния съд за ново разглеждане от друг състав, който да се произнесе по съществото на спора.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №1388 от 06.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1706 по описа на съда за 2013 г., КАТО ВМЕСТО НЕГО постановява:

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/